Ч. 110 (12.476). Львів, середа 21. травня 1930. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 27·50 „
Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

НОВОВІДКРИТА
КНИГАРНЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ"
у ЛЬВОВІ, вул. СИКСТУСЬКА ч. 20. ч. тел. 87-42.
(Дім Народної Гостинниці)
має на складі: шкільні книжки, всякого рода літературні та наукові новости краєвих і заграничних видавництв, друки, шкільне та канцелярійне приладдя.
Замовляйте й купуйте в цій книгарні, бо цим причинитеся до скріплення і розбудови „Рідної Школи", в якій кується будучність нашої нації.
2050 Жадайте проспектів і катальогів. 4—5

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий"
у Львові, Ринок ч. 10 (ч. телефону: 433. — Конто Почтової Щадниці ч. 143.467).
як Центральна Каса українських кооператив приймає вклади ощадности, обезпечує їх у твердій валюті та поміщує у наших кооперативах, щоби піднести господарський розвій українського народу.
1377 2-10

Коли маєте найбільшу певність,
що Ваші гроші не пропадуть, а ще збільшатимуться з кожним днем? Тоді, коли їх зложите на вкладкову книжечку в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Волинський здвиг.

Вислід луцьких виборів: 3 мандати „18-ка", 2 м. радикали, 1 Сельроб-лівиця.

Львів, 19. травня 1930.

В хвилині, коли пишемо ці рядки, не маємо ще докладних циферних даних про скількість голосів, які впали на поодинокі листи та їх розміщення по міських і сільських осередках. Знаємо лише остаточний вислід виборчої кампанії (поділ мандатів) і деякі такі характеристичні моменти, які дозволяють бодай у загальних рисах складати характеристику вчорашніх соймових виборів в окрузі Луцьк-Рівне-Костопіль.

Перше і найголовніше, що кидається в очі, — це великий здвиг національної свідомости серед українського населення Волині. З двох польських мандатів, які з луцької округи вийшли в 1928 році (мандат жида Вісліцького на листі ББ треба вважати польським), тепер не залишився ні один. Це момент найважніший! Бо луцька округа є єдина на Волині, яка теоретично може дати один польський мандат — при великому розбитті українських голосів та одностайному голосуванні поляків на одну листу (згідно з переписом з вересня 1921 р. на 533.356 населення, поляків — 80.582, себто 15,1% — при шости мандатах можуть при наведених передумовах мати найвище один мандат).

Знаючи це, в 1928 році уневажнено всі інші польські листи й залишено єдиною листою „одинку". Очевидно, що цифра 50.821 „голосів", які „впали" на листу ББ. в попередніх виборах на загальну цифру 164.925 важних голосів є зрозумілою лише на тлі тих фактів і обставин, які саме спонукали Найвищий Суд попередні вибори в луцькій окрузі уневажнити. Не зважаючи на всі інші „принципіяльні" і „стратегічно-тактичні" причини, які спонукали керманичів ББ зрезигнувати з участи у доповняючих виборах у всіх округах в Польщі, де вибори уневажнено, найважнішим мотивом для такої резигнації в луцькій окрузі була безумовно нехіть причинитися до розбиття польських голосів поміж листою ББ і „Визволення". Тому й цим разом залишилася лише одна польська листа — але вона вже жадного мандату не здобула. Причини цього дві: 1) що ні один український голос, видно, не впав на польську листу, чого мабуть не можна би сказати про сумної памяти вибори з 1928 року і 2) що зараза виборчої абстиненції, ширена свідомо волинськими колами ББ серед непольського населення, зачіпила так само тамошніх польських інтеліґентів і осадників. І тут слід звернути увагу на другу наймаркантнішу рису вчорашніх виборів — малий (докладно ще невідомий) відсоток голосуючих.

Ми вже звертали увагу на всі ті моменти, які — зрозуміло — вплинули на відносно байдуже відношення широких мас волинського населення до доповняючих виборів: безсилля сойму і взагалі проблематичність його істнування та можливість швидких нових загальних виборів, слабий звязок тамошніх послів з масами, пригнічення з приводу господарської нужди і т. і. Але до тих будьщобудь льоґічних і природних причин долучилася ще одна, дуже чудернацька, якої ніяк зрозуміти не можна: це та згадана отверта аґітація волинських „бебеків" за виборчою абстиненцією. Не можна цього становища зрозуміти ні з погляду засадничого, ні опортуністично-тактичного. Як польський державницький і проурядовий табор може пропагувати бойкот громадсько-державних функцій, наказаних власною конституцією?! Ненависть спеціяльно до цього сойму, бойкот усього, що його торкається? Але як можна защіплювати громадську байдужність в одному випадку, на те, щоби при найближчій нагоді на неї ремствувати й пропаґувати активність! Незрозумілою є пропаґанда тих самих польських політичних кол за виборчою пасивністю на Волині у 1930 році, які за виборчу пасивність у Галичині в 1922 році накликували до репресій і репресії похвалювали! У Польщі нема виборчого примусу, який істнує в ряді інших держав. Але явно проголошувати й поручати „пасивну резистенцію" проурядовим табором — це таки дивовижа!

У підсумках можемо ствердити два головні явища, одно додатне, друге відємне. Додатне — це безумовний зріст впливів українських національних партій на Волині та зменшення політичних впливів польських і комуністичних. Відемним явищем була помітна байдужність мас до акту виборів, як наслідок замалої громадської зрілости та завеликої податливости на таку аґітацію проурядових чинників, яка поручає — найбільшу вигоду: сидіти дома, взагалі нічого не робити і — не „наражуватися".

Тиждень ділить нас від сенатських виборів у волинському воєвідстві. Цей тиждень треба використати для зміцнення позитивних сторінок волинських настроїв — їх здвигу в сторону національного табору — та усунення неґативних проявів, уявлених вчора. Вчорашні вибори наблизили нас знову до року 1922. Твердимо, що вони навіть дали кращий вислід, бо ті, які тоді за „16-кою" голосували кермовані виключно почуваннями і настроями, вчора віддали свої голоси за „18-кою" з глибокого переконання. Чим далі, тим глибше сягатиме в народні маси свідомість їх сутнього інтересу й їх святого обовязку й тим глибші коріння запускатиме на Волині Українське Національно-Демократичне Обєднання. Новим доказом цього мають стати сенатські вибори в неділю 25-го травня!

* * *

В луцькій окрузі вибрані послами: **з листи ч. 18:** Лаврентій Серветник, б. посол; Олександер Дроздівський, учит. гімн.; д-р Маврикій Ротфельд, адвокат. **З листи ч. 22:** Іван Власовський, б. посол; Антін Нивинський, кооператор. **З листи ч. 36** (Сельроб-Єдність): Дурделла, б. учитель.

Закон морального престіжу.

(Від нашого кореспондента.)

Рим, 11. травня 1930.

В італійському парляменті відбулися цікаві дебати над бюджетом міністерства закордонних справ, — дебати закінчилися блискучою промовою міністра Ґрандія й одноголосним ухваленням директив його політики. Головна увага промови і попередніх дебат була зосередкована на італійсько-французьких відносинах та на окресленні італійської позиції підчас морської конференції в Льондоні.

Над усім тим ми свого часу спинялися і зрештою, нічого нового ми там не почули. Але були в промові Ґрандія деякі інші, менші точки, що заслуговують на спеціяльне підкреслення з огляду на зрозуміння загальної фашистівської політики і для уявлення тих можливих наслідків, що вона матиме у розвитку світових подій.

„Істнує такий закон, — сказав Ґранді. — що я назвав би його „законом морального престіжу"; він визначає єрархію між народами і вінже встановлює єрархію між людьми..." Згідно з цим законом — мовляв — Італія до-фашистівського періоду значила у світовій політиці дуже мало, бо саме її моральний престіж стояв низько. І лише на льондонську конференцію „фашистівська Італія явилася з новим лицем, з новою душею, — так, як вчив нас Мусоліні у своїй щоденній педаґоґічній роботі, яка продовжується ось уже пятьнацять років — на площах, у війську, у революції, у державній роботі".

У чомуж заключається це „нове лице і „нова душа"?

„Ми пішли на льондонську конференцію не лише для охорони своїх життєвих інтересів. Почуття інтернаціональної солідарности є в нашому народі занадто давнє і вроджене, щоби фашистівська Італія не відчувала відповідальности й обовязку включити оборону своїх власних національних інтересів у рамці великих світових інтересів та проблем, співпрацюючи безпосередньо й активно над їх розвязанням, що має принести добро не лише для Італії, але для всіх..."

Ось дійсно нова і несподівана мова в устах фашистівського міністра, що говорить про „інтернаціональну солідарність..." Від цієї промови ми можемо розпочинати новий цикль фашистівської діяльности: перший — „фашизму для внутрішніх потреб" закінчився і починається другий — фашизму у світовому гозгоні.

На те, щоби знайти ключ для цієї нової фашистівської політики, звернемося до місячника „Антиєвропа", а саме до статті Бруерса „Наш Імперіялізм" (1930, III., с. 865—73), де на сторінці 872 читаємо:

„Глибокий імперіялістичний рух, що має бути світовим рухом, мусить викликати довкола себе атмосферу світової симпатії, яку можна здобути лише прищеплюючи власну політику до потреб, жадань і вимог мас та особливо до потреб, жадань і вимог можливо більшої скількости менших народів. Пізнати і винайти справедливі ірредентизми, принести їм допомогу своїм голосом і власною міццю, зрозуміти інстиктовні орієнтації народніх мас цілого світу; передбачити їх загальний рух і попережати їх розвиток; викликати враження, що спілка з вами означає здобуток власної свободи, — все те є основою імперіялістичної акції".

Коли ми від цієї характеристики імперіялістичної акції звернемося знову до промови Ґрандія, ми винайдемо в ній всі вказані в статті Бруерса елементи тої акції, головно щодо здобуття „малих народів", котрі в союзі з Італією мають находити пересвідчення, що „здобувають собі дійсну більшу свободу".

„Італія фашистів, — каже Ґранді — коли дає якійсь країні свою приязнь, тій приязні залишається вірна по всякий час і при якихнебудь обставинах, — особливо, коли та приязнь накладає на неї необхідність жертв, і то нелегких. Добровільні і лицарські симпатії фашистівської Італії звернулися зараз після війни до тих малих народів, що від тої війни потерпіли. Фашистівський уряд перший зрозумів, що єдиним способом для забезпечення миру є не здушення жадань тих народів, не відмова будь якого розуміння їх дійсних реальних потреб, але навпаки намагання поліпшити їх внутрішні умови життя і скермувати ті народи знову на той щабель добробуту і певности, від котрого могла би скористати ціла Европа. Фашистівський уряд не завагався (в питанні східних репарацій — Е. О.) пожертвувати влас-

ВСІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ „ДІЛА",

що на дні 15. червня ц. р. будуть мати заплачену передплату по кінець червня ц. р., візьмуть участь у льосуванні нагород.

ними фінансовими інтересами для утримання одної політичної лінії і для ствердження своєї вірности дружбі".

Дійсно, ми знаємо, як Італія в той спосіб здобуває собі ентузіястичні вирази вдячности з боку Австрії, Болгарії, і — особливо — Угорщини.

„Фашистівська Італія може бути гордою тим, що перша прийняла на себе трудне завдання служити миротворчою рівноваги між державами европейського Сходу. Здоровий реалістичний розум італійського народу не може миритися з критерієм, задля якого дехто, покликуючися на необхідність суворого виконання договорів (натяк на „жандарма договорів" — Францію — Е. О.), змагається втримувати ясний і несправедливий поділ держав на переможців і переможених. Трактати не вічні. Але коли ми хочемо, щоби вони затримували силу якнайдовше, мусимо їх припоровити поволі і з почуттям справедливости до нових потреб і до нових реальних умов. Ця політика, що її італійський уряд провадить ось вже вісім років, дала на гагській конференції свої конкретні наслідки. Вона буде й надалі ведена з незломною послідовністю. Нації, яким Італія дала докази своєї приязни, можуть рахувати на тривкість цієї приязни".

У звязку з цією політикою здобування „малих народів" і поширення сфери своїх світових впливів, Італія зміняє все своє відношення й до Ліги Націй. Як відомо, до останніх часів Італія не виявляла до Ліги Націй особливих симпатій, вважаючи її — і досить справедливо — знаряддям головно англійської, а почасти і французької політики. Але тепер, перевівши свою підготовчу роботу серед низки малих народів, Італія рішко зміняє фронт і робиться оборонцем „вищих інтересів" Ліги Націй.

„У відношенні до Ліги Націй — каже Ґранді — нема єрархії держав, великі і малі, всі мають однакові права й обовязки до інших держав і до самої Ліги Націй". В наслідок цього, Італія, підтримана малими народами, може відогравати в Лізі Націй зовсім нову ролю: „Ліґа Націй зродилася не як установа переможців проти переможених. Навпаки, переможці у відношенні до переможених і до самої Ліги Націй, брали на себе докладно означені обовязки. Тимчасом ці обовязки досі ще не виконані..."

Не можна не визнати, що позиція, яку займає фашистівський уряд у своїй закордонній політиці, є з огляду на суперництво з Францією незвичайно вигідна і єдино правильна. Мусоліні дійсно „розуміє, передбачає і попережає рух народніх мас світу" і заздалегідь здобуває собі їх симпатії. І тоді, коли демократично-ліберальна Франція з кожним роком закріплюється у світовій громадській опінії як „европейський жандарм", фашистівська диктаторська Італія помалу щораз більше здобуває собі ореол охоронниці „пригнічених та зневажених". Парадокси історії — але також наслідок довгої, розумної пляномірної роботи: „Народи, які щось значили, значать і значитимуть в історії, — кінчив Ґранді свою промову — це народи, що рідко захоплюються і що ніколи не попадають у розпуку. Це народи, які мають кілька великих ідей, і — на їх переведення — лише дві прості чесноти: впертість і терпіння. Вперті! Терпеливі! Ось наука, що нам дав Мусоліні..."

Чи не здасться вона і нам?

Евг. Онацький.

Втікачі з Кавказу.

(АТЕ) З Константинополя повідомляють, що на турецьку територію втікають цілі маси людей з Кавказу. Під Карсом перейшло кордон 100 селян з родинами, які походять з округи Ахалчик у Грузії. Втікачі кажуть, що колективізація цілком зруйнувала їх господарства і тому рішили втікти до Туреччини. — Повстанчий рух на Кавказі прибирає масовий характер. У звчильських лісах в Азербейджані прийшло до бою червоних відділів із загоном повстанців, якими доводить відомий партизант Ішак. Повстанці несподівано напали на більшовицький відділ і в часі того бою згинув вожд і 70 вояків того відділу.

„Цепелін" відлетів до Півд. Америки.

Дня 18. травня „Цепелін", кермований д-ром Екенером, відлетів із Фрідріхсгафену до Південної Америки. Крім 42 людей залоги є на повітряному кораблі 22 подорожних.

Траґічна смерть винахідника ракетової комунікації.

Із Берліна прийшла вістка, що відомий винахідник у ділянці ракетової комунікації Макс Валіє згинув підчас нових досвідів із ракетовим апаратом наслідком ударення відломком експльодуючого несподівано ракетового дула.

Арештування на Волині.

РІВЕНЩИНА.

Нічю з 7-го на 8-го, а потім з 8-го на 9-го травня арештовано в селі Майкові 23-ох молодих селян, а між ними Степана Семена і Надію Стефанську з Тютюнович під закидом приналежности до УВО. Початки цеї справи сягають ще листопада 1929 р., коли то в Майкові невідомо хто постріляв Дмитра Осадчука. Ведучи доходження в напрямі намаганого скритого убивства (арт. 49. і 555., часть 11. п. к.) поліція спрямувала слідство проти УВО, шукаючи винуватців серед молоді села Майкова. Підчас доходження найдено мабуть кілька примірників „Сурми" і — як твердить поліція — викрито організацію УВО. На тому тлі відбулися згадані арешти.

Арештованих затримало в поліційних арештах у Майкові, 12-го травня відставлено їх етапом до поліційних арештів у Рівному, а 14-го травня до вязниці окружного суду. Тогож дня випустив суд на волю покищо 9 арештованих. У вязниці лишилися: Семенюк, Стефанська, Юра Давіз, Антонюк, Вітрук, Войтюк, Чернюк, Коробчук, Тимощук, Шафранський, Медвідюк і Данилюк.

У справі арештованих інтервеніював двічі — 13. і 15-го травня — посол д-р Володимир Загайкевич, який дня 15-го травня мав побачення з арештованими у вязниці. При цьому побаченні порушено й налагоджено справу відвідин арештованих їх родинами і доставлювання аршетованим книжок та часописів. Згідно з вязничним реґуляміном дозволено подавати арештованим харчі в понеділки і пятниці передполуднем.

Посол д-р Загайкевич інтервеніював також у справі Івана Ужинського, Наума Лаворка, Дмитра Лаворка, Василя Кравчука, Юхима Янчарука й Івана Бояра — всіх з Посягви, бугринської ґміни, яких арештовано 13-го травня на вічу посла Максимовича. По трьох днях їх випущено на волю під догляд постерунку поліції в Бугрині.

Застрілили, повісили, спалили.

У місцевости Гоней Ров 70 км. від Шермен (стейт Тексас) мурин, підозрілий у вбивстві фармера, схоронився перед юрбою до деревляної шопи та забарикадувався. З юрби стріляли до мурина і він згинув під градом куль. Вбитого мурина привязали до авта та волікли вулицями міста аж до муринської дільниці. Опісля трупа повісили на дереві та підпалили. Щоби таке не повторилося, поліція вивезла вязнів-муринів у дальші місцевости.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямнім!

В. С. ЛЕВИЦЬКИЙ.

Магатма Ґанді.

6. „Залізний вік — залізне серце". — Насильство і безнасильство. — Проголошення „несівпраці".

Найстрашнішим ідолом модерної цивілізації уважає Ґанді — машину. Він з переконанням виступає проти модерного англійського машинізму.

„Лінше вже нам купувати менчестерські тканини, як заводити в Індії менчестерські фабрики. Індійський Рокфелер не варта більше, як кожний інший. Машинізм є одним великим гріхом, він поневолює народи... А гроші є отрутою так само, як сексуальна розпуста".

Коли індійці — прихильники нових ідей — питають його, що сталобся з Індією без залізниць, без трамваїв, без великого промислу, він питає їх у свою чергу: А як істнувала вона тисячі літ перед тим?

Таким чином Ґанді в основі ставиться неґативно до всякого поступу і навіть до европейської науки. Він не хоче ні машинізму, ні великих міст, він хоче повороту до давньої простоти і природної мудрости. Хоч як це дивно, але такий світогляд, незрозумілий для европейця, всетаки найбільше відповідає містичній психіці індійця. Однак Ґанді бачить, що Індія не є достаточно підготована до радикальних реформ, які він хотів би перевести. Його душа, так як душа кожного індійця, є терпелива не на літа, а на сотки літ. Тому він заявляє, що він у своїй діяльности не хоче бути візіонером, а практичним ідеалістом, отже пристосовлюється до можливостей. Він жадає від людей тільки того, що вони можуть дати. Здійснення своїх найвищих ідей бачить у далекій майбутности, а покищо його найближчою метою стає автономія Індії, здобута „без насильства".

Треба зазначити, що термін „пасивний спротив", або „несупротивлення", яким означують звичайно в Европі тактику боротьби Ґандія, не відповідає поняттю індійської назви Сатіяґраґа, що значить дослівно: справедливі вчинки. Суттю руху Ґандія не є пасивізм, а навпаки активний спротив, але дорогою любови, віри і пожертвування. Нема людини більше активної у своїм героїзмі, як Ґанді, каже Ролян.

У своїх статтях пише Ґанді про насильство і безнасильство так:

„Там, де стоять до вибору тільки підлість і насильство, там я волію насильство... Я поклоняюся спокійній відвазі умерти, не вбиваючи. Але хто не має цієї відваги, той нехай краще поклоняється мистецтву вбивати і бути убитим, ніж має соромно утікати перед небезпекою... Я вже тисячу разів волю насильство, як винищення цілої раси... Я волів би побачити, що Індія взялася за зброю, щоби боронити своєї чести, як побачити, що вона подло залишилась свідком своєї власної ганьби..."

„Але — заявляє він — я знаю, що „безнасильство" є безконечно вищим від насильства, що прощення є богато більше мужеським як кара... Я не думаю, що Індія не має сили. Сто тисяч англійців не може настрашити трьохсот мільйонів людських істот... А врештою сила не лежить у фізичних засобах, вона міститься у непохитній волі... Безнасильство не є добровільним підданням тому, хто чинить зло. Безнасильство протиставить цілу силу духа-волі тирана. Один чоловік може тим способом визвати цілу державу і викликати її упадок..."

Те все може статися ціною терпіння. „Безнасильство є свідомим терпінням... Чим терпіння більше особисте — тим більший є поступ". Ґанді вірить, що Індія побідить шляхотним „безнасильством". „Якби Індія зробила своїм богом „насильство", — каже він — то я міг би більше жити в Індії"... Але він не сумнівається. Він вірить у силу духа своїх братів і бере керму у свої руки.

На таких, більше релігійних, як політичних основах, розпочав Ґанді свою акцію. Спершу була вона навіть зовсім льояльною до англійської влади, бо Ґанді, сподіючися вирозуміння англійців, боронив ще дальше принципу співпраці з ними. Одначе на англійців, розярених маніфестаціями, найшов якийсь шал нетерпимости. В Індії запанував страшний терор. Поліція стріляла до маніфестуючих індійців, на безборонну юрбу кидали з літаків бомби, арештували тисячі визначних людей. Проголосили воєнний стан. У тім часі індійці дістали ще одного союзника: музулман. Досі Анґлія завжди піддержувала ворожнечу між музулманами і індійцями на тлі релігійнім, але тепер (у травні 1920 р.) своїм становищем супроти Туреччини зразила собі музулман в Індії і музулмани разом з індійцями ухвалили на спільній конференції під проводом Ґандія 28. травня 1920 р. в Бомбаю запропоновану перший раз Ґандієм: *„несівпрацю"*.

Початок „несівпраці" назначено на день 1-го серпня 1920 р., який то день проголошено святом молитви і посту. За час попередніх двох місяців Ґанді і його комітет випрацювали тактику „несівпраці". Оголошено такі заповіди:

1. Зректися усіх почесних титулів і функцій,
2. не брати участи в пожичках уряду,
3. страйк трибуналів і людей права: залагоджувати спори приватними присудами,
4. бойкот державних шкіл учениками і родичами,
5. бойкот законодатних рад,
6. не брати участи в прийняттях влади і в усіх офіціяльних виступах,
7. відкинути всі цивільні і військові посади,
8. пропаґувати *Свадеші*, національну незалежність, себто новий порядок, який має бути заведений у новій Індії.

Дня 1-го серпня 1920 р. Ґанді перший у своїм славнім письмі до віцекороля зрікся своїх відзнак і почесних титулів. За ним подалися до димісії сотні суддів, тисячі студентів покинули середні і високі школи. Суди і школи опустіли. По всій Індії пішли величезні маніфестації, які Ґанді своїми приписами і організацією умів утримати в порядку. Він панував над океаном людей.

ЗА ОКЕАНОМ.

Львівський „Вертеп“ в Америці.

З канадійських українських ґазет довідуємося, що до Канади приїхало зі Львова двох молодих українців: п. Володимир Гірняк і п. Лев Лісевич, які розпочинають там вистави театру ляльок під назвою „Вертеп“. Зі статті п. Лісевича в ґазеті „Канад. Українець“ про цей театр бачимо, що програма „Вертепу“ з малими змінами та сама, яку ми бачили у Львові. Обидва аранжери „Вертепу“ задумують після короткого побуту в Канаді переїхати на кілька місяців до Злучених Держав, де уладять вистави по всіх більших українських громадах.

Вибори в Союзі Українок у Ню-Йорку.

Дня 25. квітня були в Ню-Йорку загальні збори Союзу Українок в Америці, які вибрали новий уряд. До нового уряду вибрані: п. Олена Лотоцька, голова; п. Катерина Шутаківна, секретарка; п. Ольга Оленьчук, касієрка.

Українці у виставці в Ст. Луис.

В Ст. Луис, Мизури, буде в днях 25., 26. і 27. травня виставка мистецьких ручних робіт, як вишивок, різб, малюнків і т. п. У тій виставці беруть також участь тамошні українці. Головою українського комітету є о. Василь Мереньків, а членами комітету гром. Василь Білик і п. Ева Чулик.

Успіх української патріотичної маніфестації в Ню-Иорку.

Зорґанізована на сьогодня 1. травня українська патріотична маніфестація в злуці з маніфестацією американських военних ветеранів принесла надсподівано гарні успіхи. Маніфестація мала на меті показати перед американською публикою, що українська іміґрація не має нічого спільного з більшовизмом, а крім того, що українці — це вільний нарід. Задля таки „своїх“ перешкод число учасників окремої української дивізії виносило неповну тисячку. Одначе і це число зробило своє. Несучи напереді таблицю „Українські незалежні товариства — Четверта Дивізія“, українці дали нюйорській публиці до відома, що вони представляють самостійний рух проти російського імперіялізму. Точно в такому дусі помістила замітку консервативна ґазета „Ди Івнинґ Повст“, пишучи дослівно таке: „Щоб дати параді більше інтернаціональний характер, була також представлена й Україна — це часть Совітського Союзу, але гром. Каленик Лисюк і його товариші представляли товариства незалежности України“. Ґазета „Івнинґ Ворлд“ помістила простору статтю і фотоґрафію провідників української ґрупи, згадуючи про боротьбу українців за самостійну Україну у звязку з сьогоднішньою маніфестацією. Також само офіціяльна програма маніфестації згадує про українську дивізію і про українську національну банду (орхестру). На цій підставі часописні кореспонденти подали згадки про участь українців, ще заки маніфестація покінчилась. Українська Дивізія мала дві банди (орхестри), одну з Джуніор Ліґ, а другу з жовто-синіми опоясками довкола шапок, банду маринарки. Похід відбувся дуже поважно і спокійно, а коли Українська Дивізія входила на Юніон Сквер, посипались оплески від видців на хіднику. В часі віча ріжні промовці згадували кількома наворотами імя українців. З чужинецьких ґруп поруч українців брали участь тільки проти-більшовицькі москалі. Вони були знаменито приготовані. („Америка“).

Кара за образу ред. Ярослава Чижа.

Більшовицькі „Українські Щоденні Вісти“ в Ню Йорку нападали без уговку на ред. „Народньої Волі“ у Скрентоні, Па, Ярослава Чижа (що то недавно був у Галичині і при цій нагоді відсидів кілька місяців у тюрмі!), якому закидали, що він був на службі польського уряду й поліції, що він обманець, ненормальний і т. п. За все те ред. Чиж подав більшовицький орґан перед суд, який наложив на „У. Щ. В.“ кару в сумі 5.000 долярів.

Лови на дітей.

У Москві закінчилася тритижнева облава безпритульних дітей. „Правда“ повідомляє, що спец. бриґади під проводом міліції щодня виловлювали дітей та передавали їх до поправчих домів. Заг. на вулицях Москви придержали 900 дітей. З тих чимало було втекло з них. заведень. „Правда“ зазначує, що сист. облави безпритульних дітей відбуватимуться і далі, бо до столиці находить богато дітей, там вони лучаться в ватаги, нападають на прохожих і живуть із грабіжи та крадіжей.

Б. сельробісти з листи ч. 8. розсварились.

Львівські сельробісти (б. шумськісти) проти волинських.

Недавно писали ми на сторінках „Діла“ про комунікат виборчого комітету листи ч. 8. (Сельроб-правиця), адресований до волинських виборців, в якому заповідалось, що листа ч. 8. при доповняючих виборах до сойму на луцький виборчий округ не важна, бо її комітет відкликав. За те у томуж комунікаті було сказано, що листа ч. 8. при доповняючих виборах до сенату важна і що на неї повинні всі виборці вісімки віддати свої голоси. Нині отримуємо в цій справі такий комунікат бувшого секретаріяту Ц. К. Сельробу: „Супроти акції Виборчого Комітету листи ч. 8 на Волині, який закликає у своїх відозвах до голосування на сенатську листу ч. 8 заявляємо: 1. Нам нічого не відомо про заснування такого комітету і він повстав всупереч постанові б. Секретаріяту Ц. К. Сельробу з квітня 1930 р., в якому було зясоване наше становище до волинських виборів. 2. Рішуче п'ятнуємо розбивацьку акцію Виборчого Комітету листи ч. 8. та її кандидата Сергія Козицького і тов. 3. Понад голови сельробєдностевих розбивачів закликаємо до обєднання всіх протифашистівських сил в єдиному робсель-бльоці. 4. Завзиваємо до виконання постанови б. Секретаріяту Сель-робу в справі стягнення виборчої листи ч. 8. та віддання всіх голосів на листу Робітничо-Селянського Бльоку ч. 36. 5. Таке саме становище займаємо теж відносно соймових виборів у ковельськім виборчім окрузі. Львів, дня 15. травня 1930. За б. Секретаріят Ц. К. Сельробу: *Крайківський Панько, Волинець Степан.*“

Ось воно як! Бувші т. зв. шумськісти вже остаточно навернулись на правдиву московську комуністичну віру, але, видно, не всі, а тільки ті... у Львові. Волинські їх б. співпартійці таки не хочуть віддати своїх голосів на листу ч. 36 і тому піддтримують свою давну кандидатуру до сенату на листі ч. 8. Хоч одні і другі тепер політичні трупи, то всеж посварились! Не виключене, що підписані під наведеним комунікатом б. члени б. секретаріяту Сельробу вірять, що за ціну цього комунікату найдуть дорогу для вступлення до москвофільського Сельробу-єдности, а при майбутніх виборах може й схочуть попасти на виборчі листи тієї партії. В тім то й заключається їх „нерозбивацька“ робота. Ну, щож? — „Блаженні віруючі“

На індексі.

Станиславівський еписк. ординаріят заборонив брошуру про т. зв. ревіндикаційний процес.

У „Вістнику станиславівської епархії“ за місяці квітень-травень-червень на стор. 45 находимо таке розпорядження:

„Ч. 3421/IV. *В справі брошури „Процес за православні церкви“*. Недавно появилась брошура під заголовком „Процес за православні церкви“. Частина перша опрацьована і зредаґована Володимиром Кособоцьким і Іваном Кедрином, а видана Українською Парляментарною Репрезентацією. Не входячи в мерітум справи, брошура та написана православними і в православнім дусі, а змістом є вона аґітаційна. Цю брошуру, як ходять слухи, розсилають до тут. урядів деканальних з тим, щоби розповсюднювали між клиром кондеканальним. З огляду однак на її зміст і ціль, як вище сказано, забороняється цю брошуру купувати і поширювати. *Від Епископського Ординаріяту.* — Станиславів, дня 1. мая 1930.

Одночасно поважний варшавський польський журнал Ст. Тугута „Тидзєнь“ (з дня 17. травня) містить статтю С. Пйотровського п. н. „Українська офіціяльна публікація про ревіндикаційні процеси“.

Річ іде про ту саму брошуру „Процес за православні церкви“. На вступі широкої рецензії, польський публіцист пише таке:

„Треба жаліти, що повища публікація не появилася у польській мові. Наше громадянство знає справу ревіндикаційних процесів лише з дуже побіжних інформацій у пресі. Крім того, брак цим інформаціям найважнішої річи: статистичних даних. Українська брошура вдоволяє цю необхідну потребу, а її інформаційну вартість підкреслює обставина, що спирається на урядовій статистиці. Коли її автори признали потребу видати цю брошуру на українській мові, хай для добра справи подумають про її польське видання“.

Виходить: український епископ уважає брошуру настільки шкідливою, що забороняє її українському греко-католицькому духовенству читати, — а польський журнал, який на акцію польського римо-католицького клиру дивиться критично й безпристрасно, признає, що брошура має вартість суто інформаційну, а для добра української справи варта би видати її по польськи, за для паралізування акції польського клиру!

Для інформації додаємо, що не є вірно, наче би авторами тої брошури були православні, бо один з названих на брошурі авторів є православний, а другий — греко-католик! Не має абсолютно ніяких православно-аґітаційних цілей, вміщає виключно фактичний матеріял (м. ін. повний текст заяви В. Е. о. митрополита Шептицького у цій справі) і звертається виключно проти акції польського клиру, що змагає до „ревіндикування“ (перемінення на костели) 724-ох нинішніх православних українських і білоруських святинь.

З передвиборчого руху на Волині.

РІВЕНЩИНА. Дня 9. V. ц. р. відбулося передвиборче віче в *Шпанові*. Промовляв посол д-р Загайкевич. Дня 11. V. мало відбутися віче в Оржеві, куди прибув посол д-р Загайкевич і сен. д-р Горбачевський. Поліція не допустила до віча, заявляючи, що староста в Рівному казав до зборів не допустити. Зате того дня відбулося віче в *Брониках*, де промовляли посол д-р Загайкевич і сенатор д-р Горбачевський. Того самого дня відбулося віче в *Корці*. Промовляли пос. Мілена Рудницька і пос. П. Васильчук. Вониж промовляли того самого дня на вічу в *Козаку*. Рівночасно відбулося віче в *Тучині*, на якому промовляв пос. Вислоцький. На великому вічу в *Річиці* 11. V. виступали посли *Паліїв і Кузик*. На тому вічу були зібрані селяни з доокопичних сіл. Дня 11 V. відбули посли Паліїв і Кузик друге віче в *Козмині*. На це віче прийшли до села осадники з доокопичних районів, але попали вже на закінчення віча. Завдяки праці кількох місцевих одиниць, село Козмин має дуже ґарну кооперативу, якою селяни дуже радіють. Попереднього дня посол Максимович відбув велике віче у *Грабові*. Дня 12. V. на вічу в *Бабині* промовляли посли: М. Рудницька і д-р Загайкевич, а 13. V. в *Обарові* посли: д-р Загайкевич і Максимович.

КОСТОПІЛЬЩИНА. Дня 8. і 9. V. відбулися віча в селах: *Злазне, Головінь і Берестовець* з участю послів о. прал. Куницького і Тершаківця та кандидата п. Серветника. Дня 11. V. посол Тершаковець з п. Серветником відбули віча в *Борщівці і Седлищу Малому* і нараду в *Любашці Малій*. Дня 12. і 13. V. посол Тершаковець відбув віча і наради в селах: *Руги, Жобрин, Дюксин, Чудви* і в кольоніях *Трояніока* та *Ольгіока*. Дня 12. V. відбулося віче в селі *Голубне*. Промовляли посол Кузик і п. Серветник. У 1928 р. майже всі в цьому селі голосували на 1-ку. Коли їм розяснено, яка була діяльність одинки, то всі постановили голосувати лише на листу ч. 18. Тогож дня вечором відбулося віче в селі *Друхова*. Зібрані вислухали з великим зацікавленням промов посла Кузика і п. Серветника та постановили, як і в 1928 р., голосувати лише на листу ч. 18. У селі намагалися влаштувати наради „Визволене“ та аґітатори московської листи ч. 20, але селяни заявили їм, що ні на московську ні на польську листи голосувати не будуть і до тих віч у селі не допустили. Дня 13. V. відбулося віче в *Хлопах Великих і Малих*. Це село дуже бідне і там веде аґітацію „Визволене“. На вічу промовляли посол Кузик і п. Серветник. У 1928 р. люди голосували тут на одинку, а тепер всі як один заявили, що голосуватимуть на 18-ку. Велике враження на зібраних зробила промова одного селянина про те, як „Визволене“ ставиться до українців. Дня 13. V. відбулося віче в селі *Хотині*. Це село голосувало і в 1928 р. і тепер однодушно постановило голосувати на листу ч. 18. Віче хотів розбити місцевий солтис Олексій Чубаїв, якому поліція наказала не допустити в селі до ніякоїаради, але це йому не повелося. Селяни гостро осудили свого солтиса, який для них є гірший, як чужинець. Тогож дня посол Кузик і п. Серветник відбули віче в *Бистричі*. Не зважаючи на спізнену пору, на вічу зібралося біля півтораста місцевих громадян, які постановили голосувати на листу ч. 18. Дня 14. V. посол Кузик і п. Серветник відбули віче в *Селищах Великих* коло Людвіполя. Село віддалене біля 60 км. від Костополя і залізниці, але є дуже свідоме. На віче зібралося кількасот осіб, які дякували послові за те, що до них навідався і всі постановили голосувати тільки на листу ч. 18. Тогож дня відбулося віче в *Погорілках*. Туди намагається поширити свій вплив „Визволене“, але без успіху. — По всіх селах, де відбулися віча, вибрано по 3-ох людей, яким доручено вести працю при виборах.

Що таке „Тоґаль“?

Таблетки Тоґаль є успішним середником проти ревматизму, подаґри, ґрипи, нервових болів і болів голови, міґрени і простуди.

Не робіть собі шкоди, вживаючи інших безвартних середників. Досі 6000 лікарів потвердило нотаріяльно корисне ділання Тоґалю. Дістати можна у всіх аптеках.
1924 Ч. реєстру 1364. — Ціна 2 золоті. 5—52

З Українського Акад. Товариства в Берліні.

Загальні Збори Українського Академічного Т-ва в Берліні відбулися дня 7-го травня ц. р. Перед обговоренням порядку дня Загальні Збори уважали за необхідне ухвалити таку постанову: „Загальні Збори Українського Академічного Т-ва при Українському Науковому Інституті висловлюють щире співчуття українським діячам, яких окупаційний більшовицький суд (19. IV. 1930) засудив на довгі й важкі роки тюрми за їх український патріотизм і за приналежність до „Спілки Визволення України".

По принятті звіту старої Управи і по уділенню їй абсолюторії вибрали Загальні Збори до нової Управи: на голову Т-ва (через аклямацію) д-ра Домета Олянчина, на секретаря студ. фільософії Михайла Антоновича і на скарбника студ. техніки Віктора Лебідь-Юрчика. До Ревізійної Комісії: д-ра Ігоря Лоського і студ. техніки Миколу Дальвіґа.

Що торкається діяльности Т-ва в минулому семестрі, то вона, окрім чисто льокального характеру, проявилася у викладовій акції Т-ва. За минулий семестр Т-во влаштувало такі реферати, виклади, сходини й академію: 1. Дня 22. листопада 1929 р. реферат д-ра І. Лоського на тему „До історії політичної думки на Правобережі в початках 19-го століття". 2. Дня 30. листопада м. р. виклад професора Кон. Лоського на тему „Становище жінки в античному Римі". 3. Дня 20. грудня м. р. реферат дипл. аґронома М. Мілька на тему „Спроба аналізи пляну Юнґа з точки погляду вірителів та довжників". 4. Дня 9. січня ц. р. виклад проф. д-ра З. Кузелі на тему „Коляди і колядки (при співучасти церковного хору під проводом оперового співака С. Заришького). 5. Дня 22. січня сходини, присвячені 12-им роковинам бою під Крутами. Виклад виголосив д-р І. Лоський. 6. Дня 30. січня відчитано реферат д-ра К. Чеховича на тему „Ян Бодуен де Куртене". 7. Дня 6. лютого реферат М. Антоновича на тему „Культ Мітри". 8. Дня 13. лютого реферат дипл. інжиніра Г. Чужака на тему „Новочасні парово-електричні централі". 9. Дня 28. березня Шевченківську Академію з такою програмою: проф. д-р І. Мірчук „Т. Шевченко і слов'янський месіянізм", проф. д-р З. Кузеля „Освіта Т. Шевченка" і д-р М. Гнатишак „Т. Шевченко в освітленні типольоґії".

Українські інваліди на еміґрації.

(Допис з Чехословаччини.)

Дня 7-го квітня ц. р. у Празі в палаті „У Ческе Коруни" відбулися річні звичайні загальні збори членів Спілки українських військових інвалідів на еміґрації у ЧСР. Порядок денний, який був запропонований Управою Спілки, збори затвердили без змін і додатків. Збори пройшли спокійно, ділово і без жадних зайвих балачок. Уступаючій Управі збори уділили абсолюторію і висловили подяку за ту працю, яку вона зробила в минулому періоді у справі забезпечення наших інвалідів, перебуваючих на еміґрації в ЧСР. Спілка обєднує інвалідів обох українських армій як Наддніпрянської так і Галицької. Заходами Управи Спілки, за минулий рік, найбільше потребуючі допомоги члени Спілки, особливо тяжкі інваліди і ті, що студіюють у школах, діставали і дістають тепер за посередництвом Управи від Чехословацького Червоного Хреста місячну допомогу. Загальна сума, яку одержано від Червоного Хреста за минулий рік для роздачі інвалідам виносить 60.320 кч.

На наступний рік до Управи Спілки обрані: М. Палій-Сидорянський — голова Спілки (вибраний уже на шестий рік підряд); Ю. Климач — заступник голови (вибраний вдруге); В. Білінський — скарбник (вибраний вдруге); І. Стельмащенко — секретар (вибраний вдруге), Г. Підгірний — член Управи (вибраний вдруге) і два заступники: М. Дударець і Г. Мяловський. До Ревізійної Комісії ввійшли пп. Прохода, Тобілевич, Гаврилець і канд. Тюрин.

Дивогляди.

Характеристичні оголошення.

Оголошення в пресі кидають дуже ясне світло на обичаї даного краю. Відомо напр., що німецька щоденна преса повна подружих поважних пропозицій, англійська має сентиментальні телеграфічні листи закоханих, американська має цілі сторінки з реклямою міліонових підприємств. У більшовицькій пресі находимо також своєрідні оголошення: „Я — Смирнова, зриваю всякі звязки зі своїми родичами від березня". „Я, Маррієнбах, пірвав усі зносини зі своїм батьком, бувшим купцем і живу незалежно від 1927 р." „Я, Богаєвський, літ 22, зриваю зі своїм батьком-священиком і прошу його, щоби зірвав з церкою і скинув зі себе духовні ризи".

Вислід виборів на Волині.

Вислід виборів у виб. окрузі ч. 57. Луцьк-Рівне-Костопіль є такий:

Повіт **Луцьк:** Управнених до голосування 111.680, віддано важних голосів 35.895, неважних 749. Загальна участь 33 проц. Листа ч. 3. Визволене 2. 914 гол., ч. 4. Бунд 2, ч. 8. Сельроб-правиця 16, ч. 18. **УНДО 11.952,** ч. 20 російська 314, ч. 22 українські соц. радикали 6.543, ч. 30. Сельроб-Єдність 13.147.

Повіт **Рівне.** Управнених до голосування 97.331, віддано важних голосів 32.103, неважних 1193. Участь 35 проц. На поодинокі листи впало: ч. 3. Визволене 1300, ч. 4. Бунд 4, ч. 8. Сельроб-правиця 263, **ч. 18. УНДО 12.103,** ч. 20. російська 391, ч. 22. українські соц. радикали 16.026, ч. 36. Сельроб-Єдність 1.930.

Повіт **Костопіль.** Управнених до голосування 60.892, віддано важних голосів 21.132, уневажнено 391. Участь 35 проц. Одержали: ч. 3. Визволене 6.085, ч. 8. Сельроб-правиця 69, **ч. 18. УНДО 8.180**, ч. 20. російська 242, ч. 22. українські соц. радикали 5.744, ч. 36. Сельроб-Єдність 818.

Тому що українські соц. радикали здобули два мандати, ця партія одержить мандат із державної листи, з котрої входить до сойму ред. Іван Квасниця. „Хвіля" пише, що тому що листа ч. 18. здобула 3 мандати, замість попереднього одного, то можливе є, що здобуде ще один мандат державна листа. Той мандат дістав би бувш. пос. д-р Інзлер. Та зачувати, що гол. виборча комісія не буде розглядати справи приділу мандатів із держ. лист аж до хвилі покінчення виборів у всіх тих округах, де наслідком уневажнення попередніх виборів розписано нові вибори. Щойно тоді покажеться, чи є актуальний найближчий мандат із держ. листи. На перешкоді мандатові д-ра Інзлера стоїть те, що при уневажненні виборів в окр. Свенцяни-Ліда втратив мандат білоруський посол, вибраний з листи ч. 18. тому факт, що тепер листа ч. 18. здобула на Волині 3 мандати, не дає ще додаткового мандату з держ. листи.

Повінь у станиславівському воєвідстві.

Зі Станиславова повідомляють, що вода у гірських ріках опала, зате вода в Дністрі в Немирові піднеслася на 3.70 м. Вода піднеслася в ріці Ворон: в Тисьмениці, Винограді, Вороні та Слобідці б. Одаїв на 2.50 м. і залила левади, пасовища, оброблені поля. В Чорнолізцях (пов. Товмач) вода в Вороні піднеслася на 4.50 м. понад норм. стан. Комунікація зі Слобідки біля Одаїв до Чорнолізців і з Ворони до Винограду перервана. Віцевоєвода Концевич зложив у надвірнянського старости гроші на прохарчування евакуованих. У надвірнянськім повіті евакували 900 осіб. Найбільше потерпіли в надвірнянськім повіті громади: Зелена, Пасічна, Пнів, Надвірна, Незавізів, Фитьків, Делятин, Ланчин і Саджавка. У Делятині було залитих 30 домів; із них дельожували людей. Комунікація між Надвірною та Рафайловою перервана в Зеленій, бо ушкоджена значна часть дороги. Перервана теж комунікація між Надвірною, Битьковом і Ворохтою. Дня 18. травня наслідком зливи вода підмила залізничий шлях Львів-Снятин на стації Заболотів на просторі 9 метр. Залізничий рух на тім відтинку здержали, а поїзди йдуть на Стефанівку. Шлях направляють.

Коли буде скликаний сойм?

У справі скликання надзв. сесії сойму наслідком пос. внесення досі нічого не відомо. Преклюзійний речинець скликання сойму минає по обрахункам уряд. кол у пятницю ц. тижня а заповідженого декрету сподіються на 20. травня веч. або на 21. травня.

Землетрус в Гор. Австрії.

У Гальштаті в Гор. Австрії відчули 18. травня в год. 17.17 легкий землетрус у напрямі зі заходу на схід. У місц. Ст. Йоган у Зальцбурзі відчули в тій самій порі 12—14 трясень, що наступили в коротких відступах у напрямі з півдня на північ.

Оконечна евакуація Надренії дня 30. липня.

Дня 19. травня радили прем. Тардіє, Бріян, німецький амбасадор у Парижі фон Геш, комісар Тірар і ген. Гільома. Конференція присвячена була справі оконечного опрацювання подробиць переведення евакуації Надренії. Осягнули повне порозуміння та постановили, що повна евакуація 3-ої смуги Надренії покінчиться дня 30. липня ц. р. Того дня повідомлять німецький уряд про закінчення евакуації.

Приказ виданий французьким урядом у справі евакуації Надренії настроїв консервативну пресу песимістично. „Фіґаро" пише, що цю дату затямить собі історія. Вона отвирає нову дипльоматичну добу, дуже ризиковну. Помиляються дуже ті, що гадають, нібито ліквідація війни й евакуація Надренії влекшать дальше вести мирову політику. Французам загрожують зовсім протилежні наслідки.

В честь М. Т. Барановського.

Святочна Академія в II-літню річницю смерти проф. Михайла Туган-Барановського, уладжена Комітетом студентів Вищих Торговельних Шкіл у Львові, відбулася дня 13. ц. м. у великій салі т-ва ім. Лисенка.

На научну часть академії зложилися: 1) реферат провідника нашої кооперації голови РСУК інж. *Ю. Павликовського*, який дав основний огляд і освітлення поглядів проф. М. Туган-Барановського на становище селянства в кооперації; 2) ядерно й незвичайно ясно та льоґічно збудована промова-виклад проф. д-ра *В. Старосольського* про систему національної економії М. Туган-Барановського та його становище в методольоґії соціяльних наук, а вкінці 3) вдатно підібрані думки з творів проф. М. Туган-Барановського, відчитані студ. *Пиндичоком*, слух. коопер. курсів нашої Торговельної Школи.

Рефератів, повних цінних думок про научну працю і велике значіння проф. М. Т. Барановського для української науки і народу вислухали чисельно зібрані представники нашого кооперативного світу й громадянства з великою увагою, що слід вважати новим доказом зацікавлення нашої громади кооперативним рухом та пошани до чолового представника нашої економічної думки, яким являється пок. проф. М. Туган-Барановський, дарма, що головні його твори вийшли в російській мові.

На музичну часть академії зложилися вдатні продукції мішаного хору студентів (ок) торговельних шкіл і курсів та 20-ки мужеського хору Т-ва „Бандурист" під диріґентурою студ. І. Атаманюка з фортепяновим супроводом студ. І. Коса, та фортепянове сольо п. Надії Біленької.

Академія зробила на учасників свята поважне й миле враження, не зважаючи на дещо задовгу — як на полудневу пору — програму, тому належить повне признання її ініціяторам студентам (кам) торговельно-кооперативних курсів нашої Торговельної Школи, які до цього гарного діла обєдналися з своїми товаришами українцями вищих торговельних шкіл у Львові.

Побажати треба, щоби це обєднання прибрало тривкі форми у заснуванні статутового товариства студентів економічних наук у Львові, до чого — як довідуємося — вже пороблено заходи. Є надія, що наші господарські централі поможуть тим гарним змаганням та дадуть молоді можність бодай добути домівку для сходин на реферати і читальню, чим причиняться до дальшого зросту зацікавлення господарськими питаннями серед нашого громадянства.

Присуд членів Сельробу-лівиці.

У Люблині закінчився процес проти 7 членів Сельробу-лівиці: бувш. пос. Маківки, М. Гаврилюка, Щербака, Косака, Грицая, Недопали і Климюка. Акт обвинувачення закидав їм переворотову акцію. Боронили: д-р Глушкевич зі Львова, д-р Розенблят із Перемишля, адв. Левінзон із Люблина. Розправа тревала 4 дні. Прокуратор твердив, що обвинувачені є на услугах КПЗУ, яка інспірує повставання леґ. партій, щоби під їх покришкою вести переворотову акцію. Суд оголосив присуд, на основі якого Маківку, Щербака та Косака засудили кожного на 6 літ тюрми з відібранням прав, Гаврилюка на 2 роки тюрми, а з решти кожного на 4 роки тюрми, з відібранням прав.

Торнадо в Америці.

З Нюйорку прийшли вісти, що торнадо заподіяло здовж р. Місісіпі величезні шкоди. В Мемфіс (Тенесі) згинуло 16 людей, ранених більше ніж 100. В Гелені (Еркензов) і Таксаркані торнадо заподіяв великі шкоди. В Ельдорадо (Еркензов) на 30 км. простору залитого водою. Більше ніж 1000 людей без даху над головою.

Повінь на Буковині.

З Букарешту повідомляють, що наслідком злив дощів, які падали останніми днями, приходять із усіх сторін Румунії вісти про великі повені. Найгірше є в **Буковині** та північній **Молдавії.** Там дороги й мости понищені. Залізничі шляхи в багато місцях підмиті, тому залізнича комунікація перервана. В містах Пятра, Неамту, Бакав та Роман в півн. Молдавії багато домів під водою.

Причина заворушень в Азербейджані.

АТЕ повідомляє: Голова ради народніх комісарів Закавказької Федерації Еліава виголосив промову на конференції представників комуністичних ячейок червоної армії в Тифлісі, в якій зазначив, що причиною кривавих заворушень в Азербейджані є репресії влади супроти населення, що боронить перед колективізацією своїх господарств. Органи місцевої влади — казав Еліава — не підпорядкувалися останнім директивам Сталіна про злагіднення колективізації і це довело до заворушень. Газета „Комуніст", що виходить у Баку, нотує цілу низку фактів про напади повстанчих загонів на більшовицькі уряди. В окрузі Шемахія селяни ушкодили шлюзи, що реґулюють іриґації плянтації бавовни, наслідком чого вода знищила значні простори тих плянтацій. Трьох селян розстріляно.

НОВИНКИ

— ДНЯ 1. ЧЕРВНЯ Ц. Р. здержуємо висилку часопису всім Вп. Передплатникам „Діла", що залягають з передплатою.

Адміністрація „Діла" повідомляє, що її бюра від дня 15-го травня ц. р. відчинені тільки до 6. год. вечором.

— **Панахида за бл. п. полковника УГА. Шаманека.** У вівторок 20. ц. м. відбудеться в год. 7. веч. в церкві св. Юра у Львові панахида за упокій бл. п. полковника генеральної булави УГА. Альфреда Шаманека. Панахида ця відбудеться заходом б. старшин і стрільців УГА. саме в 10-ліття трагічної смерти цього заслуженого старшини, що був відданий нашій справі цілою душею. Не сумніваємося, що в сумних поминках візьмуть ґреміяльну участь якнайширші круги українського громадянства.

— **Персональні зміни в консуляті СРСР у Львові.** Вже від кількох тижнів ходили по Львові чутки про те, що в консуляті СРСР у Львові мають наступити персональні зміни на відповідальних становищах. Тепер з достовірного джерела довідуємося, що вже в найближчому часі мають опустити свої становища консуль Лапчинський і віцеконсуль Григоріїв. З того самого джерела довідуємось, що з варшавського політичного представництва СРСР має бути відкликаний теперішній радник цього представництва Ю. Коцюбинський. Хто мав би заступити всіх названих на опорожнених ними становищах, покищо невідомо.

— **Михайло Голинський на сцені львівського Міського Театру.** В середу 21. травня ц. р. виступить на сцені львівської опери відомий наш співак Мих. Голинський в опері Пуччінія „Тоска", в якій співатиме партію Каварадоссі. Недавно співав він цю партію з великим успіхом у столиці Грузії Тифлісі, де велику арію в третьому акті був змушений повторити. Цю партію як і інші партії зі свого репертуару співав там по українськи, що було першим випадком в історії тифліської опери. На львівській сцені виступить М. Голинський тільки один раз.

— **Проф. Колесса — надзвичайним професором чеського університету.** „Учительський Голос", орган Учительського Т-ва П. Руси в Ужгороді, приносить вістку, що президент республики Масарик іменував професора вільного українського університету у Празі д-ра Олександра Колессу, б. професора львівського університету, надзвичайним професором української мови й літератури на фільософічнім факультеті Карлового університету у Празі.

— **Ошуканець, що грає патріота.** Пишуть нам з околиць Львова: Якийсь панок ходить по наших установах (головно кооперативах) і продає портрети Шевченка і Франка, по ціні 3.05 зол., буцім-то від Наук. Т-ва ім. Шевченка. Показує леґітимацію з нечитким підписом без печатки. Виголошує патріотичну промову, бере гроші на образи і каже людям зголоситись до Наук. Т-ва ім. Шевченка. Тому, що вся його поява і поведінка підозріла, перестерігаємо перед ним громадянство.

— **Лікарі проти податків.** У неділю зібрались львівські лікарі на віче, щоб запротестувати проти надмірних податків. Приняли резолюцію, щоб домагатись вимірювання податку для лікарів на підставі оцінки Палати Лікарів. Бо нема дня, щоб не тільки лікарі, але навіть їхні пацієнти не кричали з болю, що скарбова палата призначила їм за високий податок, зовсім не пропорціональний до їхніх доходів. І саме, коли це пишемо, читаємо, що скарбова палата в Ню Йорку звернула фірмі Істман Кодак сама від себе 2 міл. дол., обрахувавши, що стягнула від неї забагато. Не кожний може жити в Ню Йорку.

— **Ріжні вістки.** В Італії в околиці м. Кантанцаро два сильні підземельні толчки напудили чимало домів. — Еспанський уряд зачинив університет в Мадриді до вересня з остраху перед студентськими демонстраціями. — У похоронах Нансена взяв в Осльо участь король і всі представники влади з участю 50.000 людей. — Американським послом у Празі призначений банкир з Бостону жид Ратеський. — В університеті в Єні утворили катедру нової галузі знання: „Соціяльна антропольоґія". — Варшавська міська рада відкинула проект приватного підприємства, що хотіло вибудувати кільканацятьповерховий хмародер. — Якийсь мілionер вислав на виставку образів у Льондоні оригінал Ван Дайка; цей образ, вартости 30.000 фунт. штерлінґів хтось украв підчас пересилки. — У Берліні відчинили нове товариство: Касу хорих для звірят; досі обезпечено там 1500 звірят. — Директор музею з Дітройт купив на ліцитації в Ню Йорку образ Тіціяна за 400 дол.; продавці гадали, що це копія, тимчасом це оригінал, за який дають уже в Голяндії 40.000 гульденів.

— **Жіночий успіх.** Англійська летунка Джонсон перелетіла з Англії до Австралії 10.000 км. за два тижні, встановивши новий рекорд. Мряки й дощі не давали їй змоги робити більш як 75 км. на годину.

— **Сензаційний винахід.** В італійськім містечку Позітано переводили проби нового енергетичного апарату, винайденого студентом (!) Нателля. Апарат той добуває з повітря електричні струї і ці струї зуживає для практичних цілей. Перше приложення цього винаходу дало свої висліди при засвічуванні електричних лямп.

— **Міжнародні фальшівники долярів.** У Берліні почався процес проти банди фальшівників долярів, що пускали в обіг долярові банкноти в Берліні, Відні та Празі. Проводили нею мадярський купець Кац і румунський Єрмас.

— **Дороге розброєння.** Англійський парлямент приймив до відома, що уряд видав на орґанізацію останньої конференції розброєння в Льондоні 16.000 фунт. шт.

— **Як Анна Семенюк здобула Бродвей у Ню Йорку.** Увагу театральної публики на головній вулиці Бродвею в Ню Йорку дуже тяжко здобути. Неодна артистка там провикає і ні публика ні газети не звернуть на неї уваги. Але інакше було 28. квітня, коли появилась там фармерська дівчина зпід Ню Йорку (Секокос), Анна Семенюк. Її батько Іван, брат Михайло і вона приїхали автом забирати останки і відпадки поживи з ресторанів, з якими старий Семенюк підписав контракт. Вони виладовували ті останки на тяґаровий автомобіль. І нічого в тому не було би, бо це звичайна історія. Тільки що це звичайно роблять чоловіки, а цим разом публика побачила при роботі і дівчину, 18-літню Анну. Вона була одіта в робітничі шаравари і мала на голові білий кашкет та працювала з батьком і братом, якби хлопець. Це звернуло увагу публики, яка виросла у велику масу і приглядалась роботі молодої дівчини. Далі прибігли і репортери газет з фотографічними апаратами та всякими допитами. Семенюківна сказала їм, що помагає батькови, щоби родина могла доробитися трохи. Ну, але треба було їхати далі. Полісмен Томас Іґен ледви зробив місце для трока Семенюків. Семенюки, як видно з імени, українці. Нюйорський „Таймс" і інші газети описали цю стрічу Семенюківної на Бродвею, а філядельфійський дневник „Рекорд" навіть написав про це статтю.

Тонова фільма проти театру. У Берліні відчинили вже шістьдесять перше кіно, що дає тонові фільми. Театрів є там 31. З них 9 зміняє тепер директорів, а 2 є нововідчинені. Всіх кін є в Берліні 385.

— **Емблема Ліґи Націй.** Т-во прихильників Ліґи Націй у Брюсселі розписало у свій час конкурс на герб Ліґи Націй. Тепер виставлено в салях пресового секретаріяту пять нагороджених праць. Першу нагороду дістав берлінець Отфрід Найбауер за такий проект: пятираменна звізда в колі білім або срібнім на блакитнім тлі. Другу нагороду дістав генерал майор Карль Новотни з Відня: за пять переплетених перстенів в однім колі. Третю нагороду дістав проф. Еріх Вебер зі Стамбулу: є це пять перстенів на тлі колеса (золото з блакиттю) з промінням золотим, білим і чорним. Четверту дістав Гастон Кіфер за малюнок: сонце з промінням, надписом „мир" і пять зірок. Пяту дістав Тобій Шваб з Берліна за срібну комету з пятьома паралельними проміннями. Читачі будуть напевно неменше здивовані як члени жюрі, що нагороди припали — німцям. Число пять, що повторяється у всіх проектах означає пять частей світа.

— **Від Редакції „Життя і Знання":** Дійшло до відома Редакції, що дехто не співробітничає в „Житті і Знанні" тому, начеб то Редакція домагалася тільки надсилання довгих статтей. Справа мається зовсім інакше. Редакція стоїть на становищі, що статті в нашому журналі повинні бути недовгі, по можности гарно ілюстровані, формою якнайбільше популярні. Зрештою приймає статті у такому виді й такій величині, як автор даної статті її надішле. Справляючи таким робом невірну поголоску просить Редакція наших письменників і учених популяризаторів надсилати статті, хочби найкоротші, одначе актуальні. Незвичайно радо буде витати Редакція звідомлення і статті про ріжні винаходи, як чужинців та і рідних винахідчиків.

Японський порошок
KATOL
2068 2—10
убиває
комахи й насікомі.
Akc. Tow. Azumi & Co. Ltd. Osaka (Japonja).

— **Спростування.** Степень інжиніра хемії одержав 29. квітня ц. р. на політехніці в Данцігу не п. Володимир Бабяк, але Володимир Бобяк з Бережан.

Дописи.

КОЛОМИЯ. **(Як відбувається письменна матура в жіночій гімназії Р. Ш.).** Коломия, дня 12. V. 1930. До чого доводить опіка шкільних властей над нашими нещасними школами, того найкращим доказом є письменна матура в жіночій гімназії УПТ, в Коломиї, що саме нині зачалася. Не перший це випадок, де наглядно виступає прямо живлова неприхильність представників шкільної влади до нашої молоди, а тут приняла вона такі форми, так не числиться з ніяким декорум, що варто цей факт подати до прилюдного відома. Отже приїхав на письменну матуру зі Львова візитатор Кестліх. Вже сам факт приїзду візитатора на письменну матуру є чимсь небувалим, досі сего ніхто не бачив, бо досі у всіх школах письменна матура відбувалася все під доглядом місцевих сил, хоч вже другий рік не у своїм шкільнім будинку, а в будинку державної гімназії, а цього року ще й заступником предсідника не є директор УПТ. Вже сам приїзд візитатора є доказом його спеціяльної опіки над гімн. УПТ, опіки, якої не зазнали державні гімназії, хоч їх свідоцтва мають інші права. Але мав право приїхати — отже приїхав. І цілий час не покидав салі, а міг би чейже заглянути і на дві інші письменні матури, що відбуваються рівночасно (Уршулянок і жидівської). Та має право сидіти в салі — отже сидить. Одначе цілий час перешкаджає абітурієнткам, бо стає за ними та через рамя перечитує їх вироби, чим доводить їх до крайнього поденервування. Крім него пильнує матури ще директор державної гімназії і хтось з учителів. І все те на нещасних 11 абітурієнток, а з того 7 українок. Отже опіки не бракує. Ясна річ, що в таких умовах не лише ніяка поміч зовні, але навіть найменше порозуміння абітурієнток між собою не можливі і вони свідомі того, що значить ця опіка. Не зважаючи на те, візитатор Кестліх, без ніякої причини заявляє, що вже третій раз упоминає дві абітурієнтки, а не упоминав їх досі ані разу і записує собі їх називська. До того позволяє собі на глумливі замітки на адресу школи УПТ та абітурієнток. Це дає нам бодай слабий образ тої душної та тяжкої атмосфери, в якій приходиться здавати матуру нашим дітям. А ціль того поступовання ясна: Застрашити до краю і так вже залякані дівчата та вправити їх в таке поденервування, щоби ані писати ані відповідати не були всилі — на тепер, а відстрашити нашу молодь від шкіл УПТ — на будуче. Коли подумати, яке повинно бути відношення педагоґа до молоді, особливо, на основі новітніх педагогічних кличів, які домагаються рішучо не лише рідної школи, але й рідного учителя та придивитись тому, як відноситься до української молоді чужинець педагоґ, то прямо жах бере і жалко стає тої горстки дівчат, що так дорого здобувають патент зрілости.

Батько.

Відозви й комунікати.

За здвигнення Народнього Дому в Сокалі.

Український Народе Сокальсько-Белзької Землі! Велике завдання стоїть перед Тобою. Твою жертвенністю, яку оживлює любов до всього рідного, має станути в повітовому осередку — Сокалі — величавий Народній Дім, святиня науки і праці для кращої майбутности рідного краю. В обличчі віків, котрі зазначились змаганням Твоїх предків до свободи й волі, маєш Ти нині прегарну нагоду доказати, що не марні зусилля праці і крови та що ніхто іншим, тільки Ти є спадкоємцем змагань своїх предків. Найвищий час здобути пошану для себе у чужинців, підне-

сти горде чоло, як пристало господареві землі, та ділом будувати загально-громадські цінности. Самим словом, хочби й найгарнішим, не збудуємо нічого — треба робити діло!

Колиж нині підписаний Комітет звертається до Тебе по жертву на Народній Дім, то памятай, що будуєш його не для когось іншого — тільки собі самому. Чим цей дім буде величавіший, тим краще буде свідоцтво Твоєї сили і нац. свідомости. Гріш до гроша, вложений усіми, в кого бється українське серце, дасть разом поважний фонд, потрібний до здвигнення національної культурно-освітньої твердині, від якої належатиме краща доля цілого сокальського повіту.

Праця в цьому напрямку започаткована поважно. Закуплено за приблизно 3.000 ам. дол. гарну фронтову площу, а на будову зібрано дотепер в короткому часі других 3.000 ам. дол. Богато свідомих громадян зголошується добровільно з жертвами на ту преважну ціль, а ще більше підписує грошеві декларації, котрими зобовязується сплатити жертвовані квоти протягом трьох літ. Одначе до кінця всеж таки далеко. Кошти будови обчислені на квоту 20.000 ам. дол., а знайти ці гроші мусимо тільки поміж собою. Ніхто чужий в тому ділі нам не поможе і про те кожний з нас повинен памятати!

Підписаний Комітет будови Нар. Дому в Сокалі звертається отсим до всіх громад сокальсько-белзького повіту, до всіх мешканців українців з горячим закликом: Складайте видатні жертви на будову Народнього Дому в Сокалі! Підписуйте замовлення на будівельний матеріял! Поширюйте радісну вістку, що Сокальсько-Белзька Земля буде небавком у посіданні своєї власної величавої хати в осередку повіту, в котрій сини народу будуть учитися високих ідей і любови до Батьківщини.

Сокаль, у квітні 1930 р.

ЗА ПРЕЗИДІЮ КОМІТЕТУ БУДОВИ НАРОДНЬОГО ДОМУ В СОКАЛІ:

Посол Володимир Кохан.

Зі спортового життя.

Заклик Українського Спортового Клюбу.

Для улекшення праці Українському Спортовому Союзові взивається всі українські спортові клюби і кружки якнайскорше зголоситися письменно в Українськім Спортовім Союзі у Львові. В зголошенні подати: назву клюбу, скількість членів, які роди спорту даний клюб плекає і точну адресу клюбу. Клюби і кружки, що знаходяться в стадії організації, зголошуються також враз з поданням причини, задля яких клюб чи кружок не міг зорганізуватися. Всі письма слати на адресу: Д-р Степан Дмоховський, вул. Сикстуська ч. 35, Львів.

Україна—Польонія (Перемишль) 2:2 (0:2).

Перемиська Польонія — це дружина, яка ще ні разу від кількох літ не програла на свому грищі. Тому не диво, що все промовляло за тим, що й Україна залишить у Перемишлі два пункти за мистецтво, тимбільше, що все ще змушена грати в напів резервовому складі.

Точно в 5. год. дружина України вибігає на грище, а численно зібрана українська публика витає її оплесками. Починається гра й Україна з місця напирає, одначе оборона Польонії і воротар (наш землячок Яців) не допускають до стрілення ґоля. Противник поволи приходить до себе і накидає шалене темпо. Гра переноситься моментально зпід одних воріт до других, а публика мовчки слідкує і хвалить обі дружини за високий рівень гри. Всеж таки в 27. мін. лучник Польонії використовує замішання під воротами України і добиває відбитого Новицьким мяча до воріт. Наша дружина деприм уеться тим і в 40. мін. допускає до другого ґоля, якого стрілив чільник Польонії Булєк (а не Дуда) з гарного перебою. При стані 2:0 для Польонії перерва.

По перерві образ гри цілком зміняється. Видно, що праця тренера України Штрнада не йде на марно, бо дружина Польонії цілковито вичерпалася вже в першій половині гри, натомісць по грачах України не видно змучення і вони починають напирати щораз сильніше та опановують поле противника. У 20. мін. Лисик випускає Кобзяра, він стартує і стріляє свого традиційного ґоля. Українська публика рясними оплесками підбадьорює свою дружину, яка старається за всяку ціну вирівняти. У 30. мін. Борсук випускає Підлісецького, який утікає, а прецизійну його центру Воробець певно керує до воріт „Польонії". Стан 2:2. Польонія знов зривається до атаки і старається за всяку ціну стрілити рішаючого ґоля, одначе дружина України держиться до кінця і не дає так легко вирвати собі цінного пункту за мистецтво. Мав ще шанси стрілити побідного ґоля Магоцький, одначе його слабий стріл з віддалі кількох кроків зловив воротар Польонії.

Гра скінчилася й українська публика обступила моментально кругом грачів України та відпровадила їх серед радісних вигуків до одягальні. На польських глядачах було видно счудовання, звідки це в Перемишлі взялося нараз стільки симпатиків української дружини. Видно, що зрозуміння ваги спортового виховання молоді зростає все більше.

Перемишль. Сян—Електровня 3:2 (1:1).

Дня 17. ц. м. Сян розіграв перші змагання за мистецтво Ц-кляси з Електровнею. Сян виступив в ослабленому складі. Гра з обох сторін оживлена. Сян не вмів цифрово використати своєї переваги. Найслабшою стороною Сяну був воротар. Видців 300. Суддя п. Шаллер.

Ситківкова секція УССК.

Внутрішньо-клюбові клясифікаційні змагання в ситківці відбудуться у днях 31. V. (субота) і 1. VI. (неділя) на кортах при вул. Супінського ч. 21. Зголошуватися до змагань можна у тов. Бачинського Ярослава або в заряді кортів. Вписове до змагань виносить 1.50 зол. Усі члени УССК мусять взяти участь у тих змаганнях.

Шахи.

Т. У. Ш. — В. К. Ш. $5\frac{1}{2} : 4\frac{1}{2}$

Недільна стріча в шахових змаганнях за клюбове мистецтво Львова принесла Т-ву Українських Шахістів чергову невдачу. Зі слабим противником, Військовим Клюбом Шахістів, виграв Т. У. Ш. перевагою лиш $\frac{1}{2}$ пункта. А можна було без труду здобути хоч 8 п., колиб кращі шахісти Т. У. Ш. не отягалися, а ставилися до розгривки, як ставляться кращі грачі інших клюбів.

Гелм виграв з Кадуром у відношенні $7\frac{1}{2} : 2\frac{1}{2}$, вискуючи в цей спосіб $2\frac{1}{2}$ п. перед Т. У. Ш. (Т.У.Ш.—Кадур 5 : 5). Заповіджений меч Гетман — Ґонец не відбувся тому, що Ґонец до розгривки не ставився. Після одностороннього списання протоколу суддя зачислив усі партії за виграні в користь Гетмана.

В найближчій рунді грають: Т. У. Ш. — Аматори, Л. К. Ш. — Гетман, Кадур—Ґонец, В. К. Ш. — Гелм, Сокіл — Чорні.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 20. травня год. 7·30 веч. Рожі з Фльориди.

Малий Міський Театр:

Вівторок, 20. травня, год. 7·30 веч. Пан Топаз.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Шалена дівчина". Ганка Ордонівна у звуковім додатку.
КАСІНО: Сімба, король пустині.
КОЛЬОСЕИ: Таємний поліцай (Елі Льо) і комедія.
КОПЕРНИК: Забуті лиця. Союз підростків.
ЛЕВ: Його невідьмиця.
ОАЗА: Острів насолод.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Шампанське життя" (Нансі Керел).
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Христина" (Джанет Гейнор, Люсі Дорен, Руд. Шільдкравт).
ПАН: Дівча з карузелі. Любов у природі.
ПАСАЖ: Опир океанів. Американська комедія. Тиждень Метро-Голдвин-Маєр.
ПРОМІНЬ: Право молодости.
СТИЛЕВЕ: Князь кохання (Джан Гільберт) і комедія з Колін Мур.
ФАТАМОРҐАНА: При ватрані. (Віра Хододна, Рунич, Полонський).
ХИМЕРА: Моя жінка — твоя жінка (Клара Бов, Біллі Дов.)
УТІХА: „Волга, Волга".

Програма радіо.

Середа 21. V. 1930.

ЛЬВІВ 18·45 Всячина. 19·40 Всячина. 20·15 Концерт і літер. чверть години з Варшави. 22·00 Фейлетон з Кракова. **Варшава** (1411,7) 17·45 Концерт. 20·15 Концерт. **Познань** (334,8) 17·45 і 20·30 до 22·00 Концерт. **Вильно** (385) 19·00 Беседа вдвийця. **Лодзь** (233,8) 20·15 Вечірній концерт. **Ляйпціґ** (259) 21·00 Веселі пісні. **Кенігсберг** (276) 20·30 Давні пісні. **Копенгаген** (281) 20·15 Мадярська музика 21·30 Муз. концерт. **Штутгарт** (360) 20·00 Симф. концерт. **Гамбурґ** (372) 16·30 Камерна музика. **Букарешт** (394) 20·45 Сольо бас. **Берлін** (418) Ковирі сезону. 21·15 Симфонія. **Рим** (441) 21·05 Симф. концерт. **Лянгенберг** (473) 17·35 Концерт. 20·00 „Масковий баль". **Мілано** (501) 21·00 Легка музика. **Відень** (516,3) 21·20 Людова музика. **Ленінград** (1000) 20·30 Вечір Бетовена. **Харків** (1384) 20·00 і 22·15 Концерт. (426) 16·00 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр кооперативи у Львові (Народній Театр ім. І. Тобілевича у Станиславові) в своїм турне задержиться:
в Борщеві від 19. V. ц. р. до 25. V. ц. р.,
в Копичинцях від 26 V. ц. р. до 28. V. ц. р.
в Теребовлі 29. V. і 30. V. ц. р.
в Тернополі від 31. V. ц. р. до 8. VI. ц. р.
Склад трупи 40 осіб. В репертуарі: виключно новинки, оперетка, ревія, комедія, драма. — Адміністрацію Театру веде п. І. Волощук. 2112

Виділ української Захоронки у Дрогобичі розпочинає з днем 1. червня 1930 р. в Діточій Санаторії в Підбужі дітний сезон, на який прийме на червень ц. р. старші особи на літнисько, а від 1. липня до 31. серпня ц. р. дітей на дітну кольонію — Зголошення приймає Олександер Гарницький, Дрогобич — будинок суду. 2113

На розбудову Національного Музею вплатили: Комітет Братств Ансонія і Дербі доларів 25; радник І. Громницький і о. М. Ходань по зол. 20·—; о. П. Курчаба і Церква пресв. Марії в Каминці Стр. по 10 зол.; оо. Д. Дзяма, М. Павлюк, К. Балицький і п. Ю. Гранковський по 5 зол.; о. А. Лебедович 2·93 і оо. І. Кузик, В. Приходько і п. О. Хмілевський по 2 зол. — В члени Громадянського Комітету приступили: адвокат В. Шуль з Чікаго і о. Г. Давосир з Каминки Стр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

НА ПРОДАЖ негайно 7 сильних, деревляних скринь. Відомість в Адміністрації „Діла".

КОСІВ, пенсіонат п. Лукашевської поручає сонячні покої з першорядним удержанням. 2030 4-10

КОРОНКИ до білля, модні та церковні, найдешевше „Wenecja" Боїмів 19. 2046 8—30

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 1856 19-?

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриляити, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 1857 61

В новопобудованій віллі у Ямнім, в гарному і догідному положенні — сонячні кімнати з цілим удержанням від 15. червня до винайму. Здоровий домашний харч. Ближчі інформації подає А. Тимкова, Станиславів, вул. Красінського ч. 27. 2109 2-3

ОСОБА поважна, ощадна, господарна, пошукує місця господині. — Львів, Бема 16. у п. Роговоі. 2114

ІНТЕЛІҐЕНТНА господиня, середніх літ, потрібна до заряду дому у старшого савітнього священика. — Зголошення до парохіяльного уряду Михалевичі п. Дрогобич. 2111

ОСТЕРІГАЮ перед набуттям векселя з підписом Juljan Gluszewski, бо за нього не відповідаю. — Юліян Глушевський. 2116

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентґеном.

МЕБЛІ, спальні, їдальні, сальони, як і поодинокі предмети по конкуренційних цінах на довготерміновий кредит поручає

Меблевий Дім „Silesia"

ЛЬВІВ, вул. ПІЛСУДСЬКОГО, ч. 27.

П. Т. державним і автономічним урядникам за виказанився легітимацією 3% опусту. 1625 5—10

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів, без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. Урядовцям і студентам значна знижка. Тел. 65—73. 2073 3—5

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

філії Т-ва „Просвіта" в Кракові відбудуться травня 25 мая ц. р. в домівці філії: Ягайлонська 10/III в год. 6. вечером. Порядок нарад звичайний. **Виділ.** 2115 1—1

ОДИНОКА ОКАЗІЯ

ЦЬОГО ТИЖНЯ

У ГАЛИЦЬКІМ МАҐАЗИНІ НОВОСТЕЙ

ЛЬВІВ, вул. ГАЛИЦЬКА ч. 15.

Шовки до прання	по зол.	2·—
Кретони і оксфорди	„ „	1·—
Крепони і мушлини	„ „	1·20
Шовкова попеліна	„ „	3·50
Шемізети і шифони	„ „	1·60

та інші подібні товари у великім виборі. Замовлення відворотною почтою.

КОНКУРС

на посаду учительки руханки (з іншим предметом, н. пр. рисунками) від 1. вересня 1930 р. в гуманістичній дів. гімназії з повним правом прилюдности Товариства **„Український Інститут для дівчат"** в Перемишлі. Виділ рефлектує лиш на кваліфіковані сили. Подання належно удокументовані приймає до кінця червня ц. р. Управа дів. гімн. „Українського Інститута для дівчат" в Перемишлі, вул. Татарська ч. 6 — **Виділ.** 2076 3-3

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.